● CONCLUZII PENTRU ORGANIZAREA BAZEI DE MASE ● FOTBALUL ŞCOLAR PE MERIDIANUL GREENWICH ● „CENTRALE" PENTRU FORMAREA „SCHIMBULUI DE MÎINE" ● ROLUL FEDERAŢIEI DE FOTBAL

CE PUTEM INVĂŢA DIN FOTBALUL ENGLEZ?

O decantare a impresiilor acumulate timp de 6 săptămîni, împreună cu antrenorul N. Dumitrescu (U.T.A.) la cluburile de fotbal din Anglia, ne duce, în mod normal, la trasarea unor prețioase jaloane și pentru promovarea acestui sport în țara noastră cu respectarea, bineînțeles, a diferențierilor de structură existente între fotbalul insular și cel de la noi.

Multe din constatările făcute ar putea ajuta la o mai promptă și mai bună rezolvare a problemelor majore puse cu atîta acuitate în fotbalul nostru, cu condiția, însă, ca ele **să nu-și limiteze aria de aplicare numai la cîteva echipe, ci să fie extinse la întregul fotbal românesc,** începînd cu eșalonul copii, pentru ca, trecînd prin cele ale juniorilor, tineretului și seniorilor, să atingă plafonul maxim al organizării cluburilor și, implicit, al F.R.F.

De aceea, de la simpla înregistrare a modalităților organizatorice și metodicii de pregătire — efectuată de noi în referatul oficial — năzuim ca în aceste rînduri să tragem cîteva concluzii și învățăminte, care oferă tangențe vizibile cu aspectele **de aceeași natură** din fotbalul nostru. Ele ne par cu atît mai utile, astăzi, cînd noua conducere a F.R.F. este hotărîtă să pună în practică un vast plan de măsuri, care să îmbrățișeze toată gama posibilităților de redresare a fotbalului actual.

Fiind nevoie de o seriere, în ordinea urgenței ce trebuie acordată rezolvării problemelor, vom înfățișa concluziile noastre asupra fotbalului englez într-o anumită sistematizare, plecînd de la baza de masă, pentru a ajunge la aspectele de vîrf ale fotbalului de performanță și la organizarea Federației.

FOTBALUL DE MASĂ = FOTBALUL ŞCOLAR

Anglia numără actualmente circa 300.000 jucători legitimați, împărțiți nu numai în cele două categorii fundamentale, profesioniști și amatori, dar și pe vîrste (copii, juniori, tineret și seniori).

Pentru a ajunge la elita fotbalului englez, care însumează numai 92 echipe în cele 4 ligi, **„recrutarea" se face dintr-o masă extraordinar de densă și întinsă, dar judicios distribuită între școală și club,** fără a număra alte zeci de mii de jucători ce-și petrec „weekend"-ul, zburdînd, la toate vîrstele, cu mingea, în parcuri și pe cîmpii, în care răsar porțile mici, demontabile și ușor transportabile în rucksacul oricărui excursionist. Jucînd pentru plăcerea de a juca, mulți dintre fotbaliștii amatori, ca și cei pitici, se pot ridica mereu spre vîrful piramidei, numai cu atestatul „talentului", dublat de perseverența în pregătirea făcută în cadrul clubului.

O zecime din numărul total al fotbaliștilor din Anglia — adică 30.000 — o formează numai școala, care trimite, de fiecare unitate, cîte 5—6 echipe la marea competiție pe regiuni administrative, terminată cu „finala" de pe Wembley, unde găsim în tribune echivalentul numărului total de tineri jucători, dar și alte cîteva sute de manageri și antrenori, veniți să urmărească pe cei mai buni dintre fotbaliști.

Pînă la terminarea școlii, elevul trebuie să epuizeze tot registrul execuțiilor tehnice, pentru ca, o dată venit la club, să nu aibă nevoie decît de integrarea lui în jocul colectiv al echipei. Cum își însușește el această perfecțiune a tehnicii individuale? **Prin orele oficiale, trecute în programele de educație fizică, în care se joacă numai fotbal, dar și prin alte multe ore după terminarea cursurilor, pe terenuri special amenajate chiar și în centrul marilor orașe.**

MATERIE OBLIGATORIE DE STUDIU ÎN ŞCOALĂ, fotbalul este practicat, însă, nu cu lipsa de interes vădită pentru cursurile forțate, ci cu pasiunea crescîndă a celui ce știe că dacă a „învățat" bine, poate ajunge, curînd, în prima ligă și, cine știe? chiar în reprezentativa remaniată a lui Sir Alf Ramsey...

În fiecare școală, elevul — fotbalist are la dispoziție baze sportive cu 3—4 terenuri, admirabil întreținute, unele posedînd și instalații de nocturnă.

Un antrenor regional face legătura între cluburi — care își au „depistatorii" lor — și federație, organizatoarea taberelor de selecționați școlari, dar și a cursurilor de fotbal pentru profesorii de educație fizică.

În fiecare an, cînd o serie termină școala, managerii cluburilor angajează cîteva zeci de absolvenți, cu certe calități de fotbaliști, pentru a-i forma, de-acum înainte, în cadrul unui antrenament comun. Aici, juniorul își începe ucenicia de profesionist, **fără a mai urma vreo școală, decît aceea a pregătirii zilnice, asidue, în vederea dobîndirii măiestriei sportive.**

Desigur, noi nu putem realiza acest prim stadiu pe aceleași baze ca în Anglia. Dar, **prin înmulțirea masivă a centrelor de copii și juniori, care să fie dotate cu tot ceea ce este necesar** (inclusiv o masă pe zi), **vom putea suplini, într-o oarecare măsură, carențele existente astăzi în fotbalul școlar, dînd cluburilor o parte din sarcinile care ar trebui să revină învățămîntului.** S-ar mai putea ca în școli să se creeze „cercuri de fotbal" cu echipe pe clase, care să primească o binefăcătoare îndrumare de la jucătorii echipelor fruntașe, generînd un atașament mai puternic al viitorilor fotbaliști, prin demonstranți de prestigiu, veniți în mijlocul lor. Cei mai talentați dintre jucătorii școlari vor putea fi „înălțați în grad" prin introducerea în echipele de copii sau de juniori ale clubului tutore. **Numai printr-o largă ofensivă, inițiată pe coordonatele fotbalului școlar, vom putea asigura un eșalon cît mai numeros și cît mai puternic sportului de performanță, care, altfel, n-ar rămîne decît o floare de seră, cu rădăcini prea puțin înfipte în solul sănătos al bazei de masă.**

ÎNTĂRIREA ORGANIZATORICĂ ŞI FINANCIARĂ A CLUBURILOR

O asemenea acțiune de mari proporții reclamă, drept corolar, ca și organismele de formare a noii generații de fotbaliști — cluburile — să capete un suport dintre cele mai solide, spre a deveni adevărate „centrale" sau „combinate" de fotbal.

Este, credem, nevoie de crearea acelor „cluburi-fanion", care să-și dedice întreaga activitate numai jocului cu balonul rotund. Ele ar trebui, numai la început, ajutate pecuniar, pînă ce și-ar făuri mijloacele financiare, care să le permită dotarea cu stadioane proprii, cu săli de antrenament, instalații sanitare model (băi și dușuri), laboratoare pentru testele psiho-fizice, cabinete medicale, aparate ajutătoare etc. Pentru aceasta, este necesar să se acorde cluburilor de fotbal gestiune proprie și să ia ființă comitete de suporteri, cu cotizații lunare, dar și cu drept de control asupra veniturilor pe care ei le aduc. **CLUBUL-MODEL** va putea oferi suporterilor, abonamente pentru un întreg campionat și insigne, edita cărți poștale ilustrate, precum și programe de meciuri, cu istoricul clubului, cu activitatea depusă între timp, cu performanțele obținute, cu biografiile jucătorilor etc. (În acest sens, am putut admira programele de meciuri ale diferitelor cluburi engleze, tipărite cu o acuratețe neegalată decît de bogăția materialului documentar și de colaborările de la scriitorii și ziariștii de prestigiu ai publicațiilor sportive). Cluburile să aibă, de asemenea, aparate de filmat, pentru a imortaliza pe peliculă partidele cele mai importante și chiar secvențe de la antrenamente, destinate să corecteze toate greșelile săvîrșite la execuțiile tehnice și la procedeele tactice.

Organizarea de turnee în țară și străinătate să fie tot apanajul cluburilor, federația dînd numai aprobarea solicitată.

ANTRENORII

În penuria de antrenori de la noi (numărul lor nu satisface nici cerințele echipelor de A, B și C) este necesară **înființarea unei școli de antrenori, cu durata cursurilor de 2 ani,** dar și cu obligația unei salarizări mai bune, cînd vor fi angajați la cluburi. Eventual, vor fi aduși, la început, și cîțiva antrenori străini pentru predarea cursurilor și, în special, **a metodicii de pregătire.**

● În fiecare an, să se dea examene pentru promovarea în categoriile superioare, cu stagii de 2—3 săptămîni, în vederea însușirii noilor procedee ivite în fotbalul modern. Să se redacteze, de asemenea, și un contract-tip, pentru a nu mai supune pe antrenori ingerințelor conducerilor administrative ale cluburilor.

● Un „Buletin", deocamdată bilunar (mai tîrziu săptămînal) să fie tipărit, conținînd ultimele hotărîri ale F.R.F. și ale comisiilor respective, dar și „noutățile tehnico-tactice" din fotbalul mondial.

● Să fie format un corp de antrenori federali, care să controleze și îndrumeze pe teren activitatea depusă de cluburi, în pregătire, ca și consolidarea bazelor lor de organizare.

● Un „Centru de studii, cercetări și documentare" să concentreze și apoi să difuzeze la cluburi tot ceea ce apare nou în fotbalul țărilor avansate spre a fi experimentat și adoptat de echipele de toate categoriile.

● Procesul de pregătire la cluburi **să nu fie standardizat, pe baza unor directive rigide ale Federației, ci să se traseze numai liniile unui sistem de joc cît mai elastic, dar și cît mai adecvat specificului jucătorilor noștri.** (În Anglia, Centrul național de la Lilleshall dă numai unele indicații tenico-tactice, pe măsura profilului jucătorilor englezi, schițînd „atelierele" de lucru la circuitele și antrenamentele de forță și rezistență, în mare stimă pentru obținerea unor indici înalți ai condiției fizice a jucătorilor).

JUCĂTORII

Comparativ cu jucătorii englezi, tabloul ce-l prezintă fotbaliștii noștri posedă o serie de umbre tocmai la capitolul „rezistenței fizice". Aceasta se datorește, în primul rînd, faptului că pregătirea nu este luată în serios de jucători și în al doilea rînd, că antrenamentele n-au atins intensitatea reclamată de consumul de energie impus de buna practicare a fotbalului modern. Jucătorii noștri trebuie să-și cunoască exact drepturile și obligațiile, ca să nu supraestimeze pe cele dintîi și să neglijeze pe cele din urmă.

Amatorismul existent la noi ar trebui să se axeze în special, **pe sistemul de premiere,** în funcție de contribuția la joc, de dăruirea și eficiența dovedite în timpul unei partide.

Printr-o asemenea retribuție, s-ar schimba complet optica de pînă acum și s-ar crea stimulii necesari unei mai mari afirmări a personalității jucătorului în teren. Sistemul premial ar include modul în care jucătorul participă la procesul de pregătire, ca și la cel educativ. Nu putem exclude din această apreciere, nici „antrenamentul invizibil", pe care jucătorul nu trebuie să-l realizeze numai prin supravegherea antrenorului, ci ca un proces conștient de „self gouvernement".

Jucătorii englezi, ca și antrenorii, învinș toate dificultățile și obstacolele ivite în munca lor, **numai pentru că iubesc disciplina sportivă pe care și-au ales-o** și nu înțeleg să facă nici un rabat încrederii pe care spectatorul și-a pus-o în ei, nici să-și deterioreze singuri, printr-o viață nesportivă, longevitatea activității pe terenul de joc.

FEDERAŢIA

După exemplul furnizat de Federația engleză de fotbal, cred că putem să ne ghidăm și noi, cu bune rezultate, în organizarea forului român, căruia i s-a conferit, acum, și un nou regulament de funcționare. Trebuie să umplem însă articolele și paragrafele din regulament cu un conținut cît mai bogat de viață, singurul capabil să dinamizeze activitatea F.R.F.

La Federația engleză de fotbal, secretarul general, d. **Denis Follows,** rezolvă toate problemele de ordin organizatoric, administrativ și financiar, avînd la dispoziție un foarte select activ salariat. Problemele tactice (îmbunătățirea jocului, organizarea cursurilor de specializare) țin de competența d-lui **Allan Wade,** directorul tehnic al Federației.

Organizată autonom, cu gestiune financiară proprie, Federația engleză se ocupă numai **DE PROBLEMELE MARI ALE FOTBALULUI,** lăsînd pe cele mai mărunte altor unități componente. Ea este, deci, un for de stimulare a activității cluburilor și de orientare, pe plan superior, a problemelor tactice — prin Allan Wade — fără a interveni în treburile interne ale cluburilor.

Liga de fotbal trasează linia de dezvoltare pentru echipele profesioniste, cu cele 4 campionate divizionare (patru ligi), iar „Liga de amatori" se ocupă de activitatea în regiuni și în comitate.

Conlucrarea ligilor cu Federația nu se face pe bază de subordonare, ci de reciprocă înțelegere. (De pildă, la meciul cu reprezentativa României, de la 15 ianuarie 1969 toți managerii și președinții echipelor de liga I au fost invitați la banchet spre a li se mulțumi pentru că au „binevoit" să-și cedeze jucătorii selecționatei lui Sir Ramsey).

Celebrul antrenor englez **Tom Docherty,** punîndu-și în temă elevii, înaintea unui antrenament

Și la noi, o federație puternică nu poate să se bazeze decît pe cluburi puternice. Acestea, sudate perfect, ne pot da un fotbal din ce în ce mai puternic, care să nu mai fie supus fluctuațiilor nedorite, ci să se înscrie, cu constanță, pe traiectoria mereu ascendentă a fotbalului mondial.

CORNEL DRAGUŞIN
antrenor